

Euroopa Kohus tühistab Euroopa Parlamendi otsused, mis puudutavad parlamendi 2012. ja 2013. aasta osaistungjärkude ajakava

Parlamendi poolt kaheks jagatud 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuu täiskogu osaistungjärke ei saa üksikult liigitada igakuisteks täiskogu osaistungjärkudeks

Aluslepingud näevad ette, et Euroopa Parlament, kelle asukoht on Strasbourgis, peab kaksteist igakuist täiskogu osaistungjärku aastas, sealhulgas eelarveistungjärku, ilma et oleks täpsustatud nende osaistungjärkude kestust. Traditsiooniliselt toimub oktoobrikuus Strasbourgis kaks täiskogu osaistungjärku, et kompenseerida asjaolu, et augustikuus täiskogu osaistungjärku ei peeta. Parlamendi praktika kohaselt peetakse tavapäraseid täiskogu osaistungjärkude kestusega neli päeva Strasbourgis, samas kui täiendavad osaistungjärkud toimuvad Brüsselis.

Pärast kahte muudatusettepanekut, mille esitas parlamendiliige A. Fox, muutis parlament kahe 9. märtsil 2011 vastu võetud otsusega 2012. ja 2013. aasta osaistungjärkude ajakava. Esiteks eemaldati 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuus Strasbourgis aset leidvatest neli päeva kestvatest täiskogu osaistungjärkudest mõlemal kuul kahest osaistungjärgust üks. Teiseks jagati allesjäävad 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuu täiskogu osaistungjärkud kaheks: seega nähti ette kaks eraldiseisvat täiskogu osaistungjärku, mõlemad kestusega kaks päeva, mis peetakse Strasbourgis 22.–25. oktoobri nädala jooksul 2012. aastal, ning kaks täiskogu osaistungjärku, mis peetakse Strasbourgis 21.–24. oktoobri nädala jooksul 2013. aastal.

Prantsusmaa palus Euroopa Kohtul need kaks parlamendi otsust tühistada. Prantsusmaa, kelle nõudeid toetas Luksemburg, väidab, et need otsused rikuvad aluslepinguid ja Euroopa Kohtu praktikat. Eelkõige heidab ta parlamendile ette, et viimane on rikkunud täiskogu osaistungjärkude toimumise regulaarsust, määrates täiendavate osaistungjärkude toimumise Brüsselisse, kuigi Strasbourgi on planeeritud üksnes 11 osaistungjärku.

Täna välja kuulutatud kohtuotsusega **tühistas Euroopa Kohus Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2011. aasta otsused.**

Euroopa Kohus meenutab oma kohtupraktikat Edinburghi otsuse¹ tõlgendamise kohta, mis on võetud üle institutsioonide asukoha käsitlevate protokollidega. 1997. aasta kohtuotsuses² täpsustas Euroopa Kohus liikmesriikide pädevust määrata kindlaks parlamendi asukoht Strasbourgis ja pädevust, mis on parlamendile antud tema sisemise korralduse jaoks. Euroopa Kohus leidis, et liikmesriigid leppisid kokku, et parlamendi asukoht Strasbourgis on koht, kus tuleb regulaarselt pidada kaksteist täiskogu tavapärasest osaistungjärku, sealhulgas osaistungjärkude, mille käigus parlament teostab talle aluslepinguga antud eelarvepädevust. Samuti leidis Euroopa Kohus,

¹ Liikmesriikide valitsused võtsid 1992. aasta Edinburghi Ülemkogul vastu „Edinburghi otsuse“ Euroopa Ühenduste teatud institutsioonide ja talituste asukoha kohta. Valitsustevahelisel konverentsil, mille tulemusel võeti vastu Amsterdami leping, otsustati Edinburghi otsus lisada aluslepingutele. Käesoleval hetkel on nendeks EL lepingule ja EL toimimise lepingule lisatud protokoll nr 6 ja Euratomi asutamislepingule lisatud protokoll nr 3, mis võtavad üle Edinburghi otsuse sõnastuse (artikli 1 punkt a).

² Euroopa Kohtu 1. oktoobri 1997. aasta otsus kohtuasjas [C-345/95](#): Prantsusmaa vs. parlament. Selle kohtuotsusega tühistas Euroopa Kohus Euroopa Parlamendi 20. septembri 1995. aasta otsuse põhjendusel, et parlament ei määranud, et 1996. aastal peetakse 12 tavapärasest täiskogu osaistungjärku Strasbourgis.

et täiskogu täiendavad osaistungjärgud võib määrata teise töökohta üksnes juhul, kui parlament peab 12 tavapärasest täiskogu osaistungjärku Strasbourgis. Niiviisi parlamendi asukohta kindlaks määrates ei või liikmesriigid kahjustada parlamendile tema sisemise korralduse jaoks antud pädevust.

On üheselt selge, et parlament kaldus oma 2011. aasta märtsi otsustega kõrvale esimeeste konverentsi eelnõudest osas, mis puudutab täiskogu igakuiseid osaistungjärke, mis olid ette nähtud 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuuks. Nendest otsustest johtub, et 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuuks ette nähtud igakuised osaistungjärgud, mis mõlemad kestavad neli päeva, asendati kahe täiskogu osaistungjärguga, mis mõlemad kestavad kaks päeva. **Tuleb märkida, et nendes otsustes niiviisi 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuuks ette nähtud täiskogu osaistungjärgud ei vasta institutsioonide asukohta käsitlevatele aluslepingutest tulenevatele nõuetele.**

Euroopa Kohus märgib esiteks seoses vaidlustatud otsuste tekkeloo, nende otsuste muudatusettepanekute sõnastuse ning parlamendi sellekohase praktikaga, nagu see tuleneb 2012. aasta oktoobrikuu täiskogu osaistungjärkude päevakorrast, et vaidlustatud otsused tingivad objektiivselt selle, et väheneb oluliselt aeg, mille jooksul parlament saab 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuus oma arutelusid läbi viia ja otsuseid vastu võtta. Võrreldes tavapäraste täiskogu osaistungjärkudega väheneb neil kuudel osaistungjärkudeks ette nähtud tegelik aeg enam kui poole võrra.

Teiseks täpsustab Euroopa Kohus, et täiskogu täiendavate osaistungjärkude toimumise võib kindlaks määrata üksnes juhul, kui parlament peab tegelikult regulaarselt 12 tavapärasest täiskogu osaistungjärku Strasbourgis. Selleks, et üks täiskogu osaistungjärg võiks kuuluda kategooriasse „tavapärase täiskogu osaistungjärg“, peab see olema võrdne teiste igakuiste tavapärasest osaistungjärkudega, mis on määratud kindlaks vastavalt aluslepingutele, eelkõige mis puudutab nende osaistungjärkude kestust. Ta leiab, et vaidlustatud otsustega 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuuks ette nähtud osaistungjärgud ei ole oma kestuse poolest võrdsed teiste tavapäraste igakuiste osaistungjärkudega, mis nende samade otsustega on kindlaks määratud.

Kolmandaks märgib Euroopa Kohus, et parlament ei ole esitanud põhjendusi, mis tugineksid tema sisemise korralduse jaoks antud pädevusele ja mis võimaldaksid õigustada, ja seda hoolimata tema eelarvepädevuse jätkuvast suurenemisest, 2012. ja 2013. aasta oktoobrikuuks ette nähtud kahe täiskogu osaistungjärgu kestuse olulist vähendamist. Sellega seoses leiab Euroopa Kohus eelkõige, et täiskogu osaistungjärgu kestuse vähendamist ei saa põhjendada kaalutlustega, mille kohaselt on eelarveistungjärg praktikas võimalik lõpule viia lühikese aja jooksul, kuna see riivab eelarveistungjärgu olulisust. Ta rõhutab, et parlamendi eelarvepädevuse teostamine täiskogu istungil kujutab endast Euroopa Liidu demokraatia olulist momenti ja see peab seega toimuma täieliku tähelepanelikkuse, ranguse ja pühendumusega, mida niisugune vastutus nõuab. Sellise pädevuse teostamine nõuab eelkõige avalikku arutelu täiskogu istungil, mis lubaks liidu kodanikel saada teada erinevatest poliitilistest suunistest ja tulenevalt sellest asjaolust kujundada oma poliitiline seisukoht liidu tegevuse suhtes.

Lõpuks märgib Euroopa Kohus, et isegi kui mõnda, et parlamendi töökohtade paljusus toob kaasa parlamendi kirjeldatud raskusi ja kulusid, ei ole nende aspektide korvamine ei parlamendi ega Euroopa Kohtu ülesanne, vaid seda peavad vajaduse korral tegema liikmesriigid oma pädevuse raames, mis neile on antud institutsioonide asukoha määramiseks.

Seega tuleb 9. märtsi 2011. aasta otsused tühistada osas, milles need jätavad ette nägemata, et 12 täiskogu igakuist osaistungjärku aastatel 2012 ja 2013 peetakse Strasbourgis.

MEELDETULETUS: Eelotsusetaotlus võimaldab liikmesriikide kohtutel taotleda kohtuvaidluste lahendamisel Euroopa Kohtult liidu õiguse tõlgendamist või liidu õigusakti kehtivuse üle otsustamist. Euroopa Kohus ei lahenda siseriiklikku kohtuvaidlust. Kohtuasja lahendamine kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega on siseriikliku kohtu ülesanne. Euroopa Kohtu otsus on ühtlasi siduv ka teistele siseriiklikele kohtutele, kes lahendavad sarnast probleemi.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebilehel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Gitte Stadler, ☎ (+352) 4303 3127

Kohtuotsuse kuulutamisest saab pildisalvestisi „[Europe by Satellite](#)” kaudu ☎ (+32) 2 2964106